

Hatalmas sikerrel szerepelt a budapesti kultúrhétén a Szegedi Kender színjátszócsoportha

A tavaszi városi üzemi kultúrversenyből Csongrád megyében a Szegedi Kender színjátszó csoportja került ki győztesen. Jó munkájuk eredményeképpen az ország öt legjobb színjátszó csoportja közé kerültek és az a kitüntetés érte őket, hogy résztvehettek a budapesti kultúrhét bemutatón.

Budapest

A Gellért-szállóban minden kényelmet megkaptak a csoport tagjai. A jobbnál-jobb ételeket találtak eléjük a kellemes, hívős étteremben. A színjátszó csoport valamennyi tagja volt már Pesten, mégis így együtt, a „kollektívában” egészen más. Eltűnt a különbség az idősebbek és fiatalok között, önfeledten utazgattak az úttörő-vasúton. Vidámak és boldogok voltak. Este a Madách-színházban a „Bodzaliget” című szovjet színdarabot nézték végig. Sokat tanultak mindannyian a darab mondanivalójából és a kiváló színészek játékából. A szállodába érve még táncoltak is egy keveset, de 12 órakor „takarodót” határoztak el. Pihenni kell, hogy másnap este frissen álljanak a budapesti közönség elé a Magyar Színház „világotjelentő deszkáin.”

Rigmus születik...

Frissen ébredtek. Reggeli után siettek a Magyar Színházba próbálni. De nem feledkeztek meg arról, hogy Szabad Népet vegyenek. Így terelődött a szó útközben az aratásra. Mi sem bizonyítja jobban, hogy a kultúrversenyt nemcsak a győzelemért, hanem azért is, hogy az egyik tag ajkán megszületett egy rigmus is az „Erdő szélén de magos” című népdal dalmára:

Aratjuk a gabonát,
Boldog élet zálogát, de vidáman.
Peng a kasza serényen,
Dolgos paraszt kezében, de vidáman.

A bő termést learatjuk egy szálig. Minden szemet és gyorsan.
A békéért harcosan, de kiállunk.
A rigmus tetszett a csoportnak és elhatározták, hogy brigád-műsorokban is éneklék majd otthon az aratók között.

Eljött a gyár vezetősége, az élenjáró munkásokkal együtt

A délután pihenéssel telt el, de volt, aki a Hullámfürdőbe ment le kicsit „lubickolni.” A bemutató 7 órakor kezdődött, de ők már 6 órakor ott voltak, hogy pontosan, időre felöltözzenek. Közben megérkezett a Szegedi Kender vállalat-vezetősége több sztahanovista és élenjáró dolgozója. Eljöttek, hogy résztvegyenek ezen a nagyszerű előadáson és lássák az „ő” csoportjukat. Igen, a Szegedi Kender vezetőségének, de az egész üzemnek szívügye a gyár kultúrmunkája. Segítik is mindenben és most eljöttek, hogy együtt izguljanak, együtt örüljenek az üzem kultúrmunkásaival.

A színészbefutónál, a főbejáratnál is nagy volt a sürgés-forgás. Mindenki volt ismerőse, a nézőknek is, meg a szereplőknek is. Ezen az estén összefonódtak a szereplők és a nézők. Valamennyien dolgozók és örülnek. Örülnek, hogy a Párt lehetőséget adott számukra, hogy a kultúrforradalom harcosai válnak, hogy a szocialista kultúra útján járhatnak. A közönség pedig örül, hogy a színpadon új kultúrát, a nép kultúráját láthatja.

Szünet után mindjárt az első szám a Szegedi Kender két jelenetéből álló „Béke katonái” című darab volt. A darab arról szól, hogy egy francia tengerparti városban hogyan harcolnak a „béke katonái” a békéért, a háborús uszítók minden megtörő intézkedése ellenére. A hajót, amely fegyverekkel van tele, zátonyra vezetik, el-

süllyesztik, ezzel is akadályozzák a háború lehetőségét. A „béke katonái”, a dolgozó nép, halászos, matrózok, kormányosok. A darab minden egyes szereplője tudása legjavát adta. Igaz, az első mondatok nehezen indultak, de aztán kidomborodott, hogy jól készültek fel és hozzá kell még tennünk, hogy nemcsak a kultúrmunkával készültek. Jól készültek fel odabáza az üzemben, a munkájuk teljesítésével. A darab több szereplője, például Szabó Viktor sztahanovista, Tóth Nándor újtó, Járosi Jenőné jutalmazott újtó, Járosi Jenő jutalmazott dekorációs és a többi szereplő is: Pávó Ferenc, Korek József, Gál Gyula, Molnár István, Kertész János, Farkas Mihály, Ördög Imre, Tóth Mihály mind-mind jól veszik ki részüket a termelők munkából. A siker nem is maradt el. Hatalmas tapsvihár zúgott fel. Percekig dühögött a taps s a virágok özönével halmozták el a szereplőket.

Tovább vívjuk a kultúrforradalom harcát!

A sikerük megjutalmazására a vállalatvezetőség engedélyezte, hogy a csoport tagjai még két napig fennmaradjanak Pesten, hogy többet lássanak, tanuljanak a többi csoportoktól. A szereplők most boldogok és az előadás után azt fogadták meg, hogy hazatérve, tovább folytatják jó munkájukat. Segítenek a más csoportokon is és bebizonyítják, hogy méltóan állják meg helyüket a kultúrforradalom harcosai között. Ezt pedig most, nyáron úgy bizonyítják be, hogy brigádjaikkal jól felkészülve ki-mennek a falvakba, hogy kultúrmunkájukkal segítsék elő a gazdag termés betakarítását. Erre a munkára pedig a megye minden kultúrscsoportját kihívják versenyre.

Boldogan dolgoznak, derűsen szórakoznak A SZEGEDI ÚTTÖRŐHÁZ FIATALJAI

Az úttörőház Móravárosban Szeged egykori leghanyagoltabb negyedében áll. Toprongyosan, mezítlenül szaladgáltak itt a gyerekek az utcán a felszabadulás előtt. Most azonban gazdagon felszerelt ház várja őket és lehetővé teszi számukra, hogy már gyermekkorukban tehetségeik kifejlődjének, egy-egy szakmát elsajátítsanak.

Vidám és nagyszerű kép

táru elénk a móravárosi új úttörő házban. Nevető és boldog arcu kis úttörők szünek a ház felé.

— Pajti gyere segíts parkirozni, — hangzik a kapuban — serre nemcsak a hívott, hanem még számtalan más úttörő is szerszámozott ragad és nekifog a munkának.

Az egyik gereblyél a másik gyomlál és senki se áll tétlenül. Mindenki boldogan dolgozik otthonán, úgy amint Méné Éva úttörő pajtás mondotta:

— Boldogan dolgozhatunk itt, hiszen ez a ház a miénk, — a Pártól kaptuk, amely vigyáz békénkre és boldogságunkra.

A lépcsőn sok kis pajtás szalad fel az emeletre. Mindenki vidám és derűs. Meg is van rá az okuk.

— Számunkra ez az otthon pihenést, szórakozást, művelődést jelent — mondja egyikük, Sebők Rozália. Ez a ház valóban sokat jelent.

Kilenc szakkör

működik benne. A szakkörökkel a legmodernebb eszközökkel látják el.

Ruhabemutatóval egybekötött vidám-esték az újszegedi szabadtéri színpadon

A szegedi szocialista kerekasztal jövő szombaton és vasárnap este fél 9 órai kezdettel vidám estét rendez az újszegedi szabadtéri színpadon. A vidám esték keretében ruhabemutatót is rendeznek, hogy bemutassák a dolgozók, a szocialista ruházati ipar legújabb, olcsó, ízléses készítményeit. A vidám esték műsorában fellép Darvas Ibova, az Állami Operaház tagja, Horváth Júlia, a Szegedi Nemzeti Színház tagja, Rodolfo bú-

Van itt lakatos-, asztalos-műhely, amely szintén teljes felszereléssel várja a fiatalokat.

Az emeleten az olvasóterem fogadja az úttörő pajtásokat. Ragyogó tiszta, tágas teremben olvashatnak egyszerre 60-an is. Mintegy ezer kötet áll rendelkezésükre. Ez talán a leglátogatottabb hely. Az úttörő pajtások, — amint azt az egyik vezetőjük elmondotta — nagyon szeretnek olvasni. Manheim Magda éppen egy szovjet pionír könyvet olvas.

Általában valamennyien nagyon érdeklődnek a szovjet irodalom iránt, mert ezekből meríthetnek legtöbb tudást, biztonságot, s megismerhetik a hős szocialista ember típusát.

Vidám éneklés

hallgatják közben a folyosóról. Az egyik teremben népi táncot tanulnak. Zongorán és 29 egyéb fajta hangszeren játszanak. Másutt is élénk foglalkozás folyik. A fizika-szobában éppen vizontást végeznek. A pajtások legszívesebben ezt a szakkört keresik fel. Sok tagja van a Micsurin-szakkörnek is. Mindenütt vidám hangulatban töltik az időt. Az egész otthon hangos boldog zsi-bongásuktól.

Közben letelik a foglalkozási idő. A kis úttörők fájt szívvel hagyják ott helyüket. Fűti őket azonban az a tudat, hogy az itt szerzett tapasztalatokat majd az iskolában, de az életben is hasznosíthatják.

Ördög István

Együtt a Szovjetunió által vezetett béketáborban

Jessie Taylor, a Magyarországon járt angol nőküldöttség vezetőjének szegedi nyilatkozata

A hét elején Szegeden járt angol nőküldöttség — amint arról beszámoltunk — igen meleg barátsággal búcsúzott Szegedtől, a szegedi dolgozó nőktől. Ez a találkozás is bizonyította, hogy a becsületes dolgozók, köztük a dolgozó asszonyok milliói tömegei világszerte együtt küzdenek békéért megvédésért. Az angol nőküldöttség szegedi tartózkodása, szavai, kijelentései megerősítettek minden dolgozót abban, hogy a Szovjetunió által vezetett béketábor hívei ott élnek, küzdenek az imperialista országokban is, hogy megakadályozzák a háborús gyújtogatók aljas szándékait.

Óriási a különbség az imperialista országokban és a Szovjetunióban, valamint a Szovjet Hadsereg által felszabadított országokban élő dolgozó asszonyok, lányok sorsa, helyzete között. Fényes bizonyíték volt erre a Textilkombinátban tett látogatásuk, ahol az angol nők elragadtatással szemléltek az üzem egészséges berendezését, fürdőjét, öltözőjét, amelynek híre sincs az angol kapitalista üzemekben. Hosszasan elbeszéltek a munkásnőkkel, akik feltárták boldog életüket és elmesélték a messzemenő gondoskodást, amelyet Pártunk, népi demokráciánk tanúsít irántuk.

Kiss Vera fleyer-fonónőként dolgozott az üzemben, most pedig művezetőnek készül. Amikor az angol nőküldöttség a Textilkombinátban járt, éppen egy fűrógépen dolgozott.

— Nálunk Angliában, — mondotta a többi között Ivy Davies, a

küldöttség egyik tagja — a nőknek még a munkalehetőséget sem biztosítják az üzemekben, nemhogy a továbbképzésükre gondoskodnának. Elképzelhetetlen nálunk, hogy fiatal munkásnők így tanulhasanak.

A beszélgetés után Kiss Vera még boldogabb lelkesedéssel látott munkájához s mintha a fűrógép is ezt zúgta volna neki: nemcsak magamért, hanem jogaiktól megfosztott nőtársaimért, a boldog, békés jövőért dolgozom...

Jessie Taylor, a küldöttség vezetőjének nyilatkozata további erősítést ad Szeged asszonyainak, de minden dolgozónak is a békehiarchoz.

— A brit nők békeakarátát támogatásom, — mondotta szegedi tartózkodása alkalmával az MNDSz-székházban —, akik ugyanúgy akarják a békét, mint a magyar

asszonyok. A brit asszonyok ugyan-csak a munkásosztály vezetésével a békéért harcolnak és az öthatalmi egyezmény aláírását követelik. Elindulásunk előtt egy héttel kezdődött meg Angliában a békealáírás-gyűjtés és ezalatt az idő alatt 20 ezer aláírást gyűjtöttünk. Ez azonban még csak a kezdet. A magyarországi eredmények olyan lelkesedéssel töltöttek el bennünket, hogy hazatérve még jobb munkára ösztönözzük az angol népet.

Különösen jó hatással volt ránk magyarországi tartózkodásunk során, hogy amikor a gyárakba el-látogattunk, láthattuk: férfiak és nők egyaránt dolgoznak s egyenlő munkáért egyenlő bért kapnak. Ezekről a tényekről, — amelyek Angliában még nincsenek meg —, feltétlenül beszámolunk angol asszonytársainknak. Az angol munkásmozgalom a Kommunista Párt vezetésével és az angol szakszervezetek harcolnak azért, hogy a nőknek és a férfiaknak egyenlő bér járjon azonos munkáért, de a kormány még eddig ezt nem valósította meg. Láttuk Magyarországon ezzel szemben azt is, hogy a kormány igen nagy gondot fordított a kórházak és egészségügyi berendezések építésére.

Ott voltunk azon az ünnepségen is, amelyen a koreai vonatot indították el a magyar nép ruha és egyéb adományaival — mesélte még el Jessie Taylor. Nagy hatással volt ránk, hogy a magyar asszonyok olyan messzemenő szeretetüket fejezték ki a koreai nép iránt. Megmutatták, hogy átérzik: a koreai nép harca a magyar nép harca is és az egész világ népének szabadságharca. Ott a vonatonál még mélyebben átértéztük mi is a ránk váró feladatokat s elhatároztuk, hogy még jobban elmélyítjük békeharcunkat Angliában s kényszerítjük kormányunkat arra, hívják vissza a Koreában, a nép ellen harcoló angol katonákat.

A szegedi tapasztalatok és mindazok az élmények, amelyeket Magyarországon szereztünk, lehetővé teszik számunkra, hogy valóságos, igaz képet vigyünk haza az angol nép számára a magyar dolgozókról, akik boldogan élnek, boldogan néznek jövőjük felé és nem egy alkalommal jelentették ki, hogy a Szovjetunió által vezetett béketáborban vállalva akarnak küzdeni az angol néppel is a szabadság, a béke megvédése érdekében.

Jessie Taylor a szegedi MNDSz-központban Farkas Istvánné elvtársnővel, az MNDSz szegedi titkárával beszélget az angol és magyar nőmozgalom békeharcos feladatairól.

Jessie Taylor és Ivy Davies a Szegedi Textilkombinát műhelyében Kiss Verával, a művezető-tanfolyam egyik hallgatójával beszélget munkájuk közben.

A szegedi MNDSz-székház előtt úttörők virágcsokrokkal fogadják az angol nőküldöttséget.